مهدی زارع

بررسی ظرفیت‌های داخلی برای برگزاری اردوی تیم‌های فوتبال در گفت‌وگوی «جوان» با ابراهیم صادقی سرمربی سایپا

کمپ‌های داخلی با کمی تجهیز درآمدزا هم می‌شود

گفت‌وگو
سعید احمدیان

برخی تیم‌های دولتی لیگ برتری مانند استقلال، پرسپولیس و سپاهان بدون توجه به شرایط سخت اقتصادی کشور و بالا رفتن قیمت ارز تابستان امسال راهی اردوی خارجی شدند اما بعضی از تیم‌ها مانند سایپا با احترام گذاشتن به وضعیت کشور، ترجیح دادند در یک شهر داخلی اردویشان را برگزار کنند. در گفت‌وگو با ابراهیم صادقی، سرمربی سایپا درباره اردوی داخلی این تیم صحبت کرده‌ایم.

■■■

بر خلاف بعضی از تیم‌های دولتی، برای آماده‌سازی لیگ برتر در داخل کشور اردویتان را برگزار کردید. یک حرکت قابل تحسین در شرایط سخت کشور از نظر اقتصادی. در این باره بیشتر توضیح می‌دهید؟

در برنامه‌هایی که داشتیم، مقرر شد دو اردوی داخلی پیش از شروع فصل جدید لیگ برتر برگزار کنیم. شهرستان بروجن در استان چهارمحال و بختیاری یکی از گزینه‌های ما برای اردو بود. به همین دلیل قبل از اردو زدن در این شهر، به بروجن رفتیم و امکانات آن را بررسی کردیم. امکانات خوبی داشتند. کمپی که قرار بود مستقر شویم، دو زمین تمرین، یک سالن وزنه و استخر داشت و مهم‌ترین نکته فاصله نزدیک زمین تمرین و محل اقامت بود، به خصوص که در چنین اردوهایی محل تمرین باید به محلی که تیم اقامت می‌کند، نزدیک باشد.

در برخی کمپ‌های دیگر، فاصله محل تمرین تا هتل نزدیک ۴۰دقیقه است و این مسئله کار مربی را با توجه به زمان زیادی که بازیکنان در این مسیر طی می‌کنند، سخت می‌کند و خسته کننده است. در بروجن اما این مشکل را نداشتیم و ما تنها دو یا سه دقیقه از محلی که اسکان داشتیم با زمین تمرین فاصله داشتیم. کمپی که در بروجن داشتیم نمونه یک کمپ تمرینی خوب بود و با توجه به خصوصیاتی که اشاره کردم یک انتخاب خوب برای ما در باشگاه سایپا برای برگزاری اردوی پیش از فصل بود.

چه ویژگی‌های دیگری شهری مانند بروجن داشت که باشگاه سایپا را ترغیب کرد در این شهر اردو بزند؟

شهر بروجن یکی از شهرهای خوش و آب هوای ایران است و با توجه به گرمایی که در تابستان در بیشتر ایران حاکم است، این شهر آب و هوای معتدلی داشت که برای برگزاری اردو مناسب بود. همچنین یکی دیگر از فاکتورهایی که در این شهر وجود داشت، تغذیه سالمی بود که در این شهر موجود بود و می‌توانستیم از نظر غذایی هم وضعیت بازیکنان را کنترل کنیم و مطمئن باشیم در این باره مشکلی وجود ندارد.

حضور یک باشگاه لیگ برتری در شهر کوچکی مانند بروجن قطعاً می‌تواند به توسعه فوتبال کمک کند.

همین طور است. در کنار اردوی آماده‌سازی و تمرینات بدنسازی و تاکتیکی که در بروجن برگزار کردیم، اهداف دیگری هم مدنظرمان بود و توسعه فوتبال در شهرهای کوچک و کم برخوردار یکی از مهم‌ترین اهدافی بود که با برگزاری اردوی داخلی در شهری مانند بروجن به این اهداف رسیدیم. در این باره با تصمیم مدیریت باشگاه، تعدادی توپ فوتبال و پوشاک ورزشی به سه تیم باشگاهی بروجن اهدا کردیم. این حرکت در شهر کوچکی مانند بروجن که امکانات کمی دارند، باعث خوشحالی آنها شد و قطعاً در انگیزه‌شان برای ادامه ورزش فوتبال تأثیرگذار خواهد بود.

در مجموع فکر می‌کنم توانستیم با این حرکت اتفاق بزرگی را رقم بزنیم هر چند بسته‌های اهدایی به تیم‌های این شهر ناچیز بود اما همین قدم‌ها می‌تواند به توسعه فوتبال در چنین شهرهایی کمک کند. معتقدم باشگاه‌های لیگ برتری هزینه‌های زیادی می‌کنند و اشکالی ندارد اما وقتی به شهرستانی می‌روند، می‌توانند با اهدای توپ و لباس به تیم‌های این شهرستان‌ها به رشد فوتبال کمک کنند.

واکنش مردم و فوتبالیست‌های این شهر به حضور تیم لیگ برتری سایپا چطور بود؟

خیلی برخورد خوب و استقبال قابل توجهی داشتند. مسئولان این شهر مانند فرماندار، مدیر اداره ورزش و جوانان و... از اینکه یک تیم لیگ برتری مانند سایپا شهرشان را برای برگزاری یک اردوی هشت روزه انتخاب کرده بود، استقبال کردند و حتی سر تمرینات و در محل اردویمان حاضر شدند. همچنین با یکی از تیم‌های بروجن بازی تدارکاتی برگزار کردیم که به رسیدن ما به اهدافمان کمک کرد.

غیر از بروجن، گزینه‌های دیگری هم برای برگزاری اردوی داخلی داشتید؟

علاوه بر بروجن، شهرکرد یکی دیگر از شهرهایی بود که مدنظرمان بود. چند سال پیش با سایپا در این شهر اردو زده بودیم. امسال اما تصمیم گرفتیم در بروجن اردو بزنیم که این اردو هم مانند بقیه اردوهای داخلی‌مان راضی کننده بود.

با وجود امکانات خوب شهرهایی مانند بروجن برای برگزاری اردوهای داخلی، چه ضعف‌هایی وجود داشت که به نظر شما باید برطرف شود تا شرایط کمپ‌های داخلی بهتر و مناسب‌تر شود؟

در بروجن همانطور که اشاره کردم، هم زمین تمرین، هم استخر و هم سالن وزنه خوبی داشتیم. معتقدم باید از نظر امکانات اقامتی روی کمپ‌هایی مانند بروجن کار و امکانات رفاهی برای ورزشکاران مجهزتر شود. خیلی از تیم‌ها حتی از خارج از کشور هم ترغیب می‌شوند در شهرهایی مانند بروجن اردو بزنند.

یعنی با کمی رسیدگی به وضعیت رفاهی می‌توانیم با میزبانی از اردوهای تیم‌های ورزشی درآمدزایی کنیم؟

قطعاً، این ظرفیت و پتانسیل را در کشورمان برای درآمدزایی از طریق کمپ‌های فوتبال داریم. تیم‌های عربی با توجه به گرمایی که در کشورهایشان است، علاقه دارند در کشوری اردو بزنند که آب و هوای خوب و تغذیه سالمی داشته باشد. این امکانات در شهری مانند بروجن هست فقط مسئولان باید همت و هتل‌ها را مجهزتر کنند. همچنین فضای کمپ‌ها لوکس‌تر شود. اگر این شرایط فراهم شود تیم‌های خارجی ایران را انتخاب می‌کنند، به خصوص که آب و هوا در شهرهایی مانند بروجن در این فصل از سال خیلی خوب است.

به عنوان سرمربی تیم به اهدافی که در اردوی بروجن داشتید، رسیدید؟ نظر بازیکنان چه بود؟

در این اردو بیشتر تمرینات بدنسازی را دنبال کردیم و روزی دو جلسه تمرین داشتیم. با توجه به تغذیه سالم و همچنین در اختیار بودن بازیکنان، اردوی خوبی را پشت سر گذاشتیم و به اهدافی که مدنظرمان بود، رسیدیم. بازیکنان هم خوشحال بودند و از امکاناتی که در شهر بروجن داشتیم، رضایت داشتند.

باشگاه سایپا سردمدار اردوهای داخلی است. زمان علی دایی در سرعین اردو می‌زدند، قبل از آن در شهرکرد و الان هم در بروجن.

گروه خودروسازی در کنار ورزش حرفه‌ای و باشگاهداری نگاهی به مسئولیت اجتماعی هم داشته است و به وظایفی که در این رابطه دارد، عمل کرده است. وقتی پیشنهاد اردوی بروجن را با هدف کمک به توسعه فوتبال که جزو مسئولیت‌های اجتماعی باشگاه بود، مطرح کردیم، مدیریت استقبال کرد و با اردویی که در این شهر برگزار کردیم، اتفاق خوبی رقم خورد.

اردوی خارجی مدنظرتان نبود؟

مدیریت باشگاه با توجه به سیاست‌هایی که مطرح کردم، نظر به اردوی داخلی داشت و ما هم استقبال کردیم.

به عنوان سؤال پایانی، چه باید کرد که تیم‌های داخلی به جای رفتن به خارج از کشور، در داخل ایران اردو بزنند؟

ما در سال‌های گذشته در ترکیه هم اردو زده‌ایم اما کشورمان با توجه به چهار فصل بودن این ظرفیت را دارد در تابستان و زمستان و فصل‌های مختلف در شهرهایش، میزبان اردوهای تیم‌های فوتبال باشد. لازمه استفاده از این پتانسیل این است که با برنامه‌ریزی مسئولان، کمپ‌های مجهزی در کشورمان ساخته شود. کشوری مانند ترکیه در استانبول، آنکارا و دیگر شهرهایش کمپ‌های زیادی دارد که همزمان می‌تواند میزبان اردوی چهار، پنج تیم باشد. اگر مسئولان کشورمان توجه کنند و چنین کمپ‌هایی ساخته شود، مطمئناً علاوه بر تیم‌های داخلی، تیم‌های خارجی هم به ایران خواهند آمد. ما چیزی کم نداریم و باید بیشتر رسیدگی شود.

بی‌کفایتی‌هایی که بهانه خوبی برای حیف و میل بیت‌المال است

نقش «ضعف مدیران» و تلاش دلال‌ها در برپایی اردوهای خارجی

گزارش
دنیا حیدری

هیچ اراده‌ای نیست. هرچه هست حرف است و بس. حرف‌های شفاهی که بی‌هیچ پشتوانه‌ای زده می‌شود. شاید برای ماهیگیری از آب گل آلود، موج سواری روی جریانی خاص یا حتی منحرف کردن اذهان عمومی. مهم‌ترین و قانع کننده‌ترین انتقاد به برگزاری اردوهای خارجی آن هم در این اوضاع نابسامان اقتصادی خارج شدن ارز از کشور است. ارزی که اگر چه گفته می‌شود اسپانسرها برای پرداخت آن دست به جیب می‌شوند اما بدون شک این ادعا رنگ و بوی واقعیت ندارد و صفر تا صد اکثر اردوهای خارجی تیم‌های باشگاهی از جیب مردم و بیت‌المال است که هزینه می‌شود. با این وجود مهم‌ترین مسئله این است که چرا شورای برون مرزی با برگزاری این اردوها موافقت می‌کند آن هم در حالی که با برپایی اردوهای بسیاری از رشته‌های ورزشی و حتی برخی اعزام‌ها مخالفت می‌شود!

■■■

عمده دلیل مسئولان باشگاه‌ها برای توجیه برپایی اردوهای خارجی همواره نداشتن امکانات و زیرساخت‌های مناسب در داخل کشور است. بهانه‌ای که البته نمی‌توان آن را رد کرد، چراکه با وجود چهار فصل بودن ایران و موقعیت خاص جغرافیایی که دارد، هرگز همتی برای ایجاد کمپ‌های ورزشی وجود نداشته تا تیم‌های باشگاهی که دستشان برای خرج کردن از بیت‌المال بازتر از سایرین است، با دستاویز قرار دادن همین مهم، هر ساله برای برپایی اردوهای تدارکاتی راهی کشورهای دیگر شوند که در این بین سهم ترکیه و امارات بیشتر از هر کشور دیگری است آن هم در شرایطی که بدون تردید پتانسیل ایران به مراتب بهتر و بیشتر از ترکیه و امارات است برای برپایی اردوهای تدارکاتی و آماده‌سازی. با این تفاوت که تعداد کمپ‌های ترکیه و امارات در این زمینه با ایران قابل مقایسه نیست!

■■■

اگر چه نمی‌توان منکر این مهم شد که انتخاب کمپ‌ها به خصوص در ترکیه و امارات نه براساس نوع امکانات که بر اساس دلالی‌هاست اما عمده ایراد در این زمینه به مسئولانی برمی‌گردد که طی سال‌ها به جای فراهم کردن زمینه‌های مناسب برای برگزاری اردوهای آماده‌سازی در داخل، تنها به انتقادهای زبانی و دادن شعارهای رنگارنگ بسنده کردند حال آنکه اندکی همت کافی بود تا شرایط به گونه‌ای پیش رود که نه فقط هیچ تیمی نتواند به بهانه عدم وجود امکانات در کشور بار سفر ببندد و راهی اردوهای خارجی شود که با توجه به شرایط جغرافیایی خاص ایران، کشورهای همجوار هم به برپایی اردوهای آماده‌سازی در کمپ‌های ایرانی ترغیب شوند و راهی برای درآمدزایی فوتبال نیز باز شود، اما توجه نکردن به این مسئله مهم نه تنها بهانه خوبی دست برخی باشگاه‌ها داده است بلکه برای خارج کردن ارز از کشور و حیف و میل بیت‌المال که از کنار یکی از مهم‌ترین راه‌های درآمدزایی فوتبال نیز به سادگی هرچه تمام‌تر گذشته است. شاید به این دلیل که همه آقایان به ظاهر منتقد در این راستا تنها نوک بینی خود را دیده‌اند که حاضر به سرمایه‌گذاری در این زمینه نشده‌اند. شاید هم به این دلیل است که از فسادهای مالی‌شان ریالی برای خرج کردن در زمینه زیرساخت‌ها اضافه نیامده که با وجود گذشت سال‌ها هنوز هیچ کمپ اختصاصی با امکانات ایده‌آل در ایران برای برپایی اردوهای تدارکاتی نداریم!

■■■

سال‌هاست که قبل از آغاز فصل و در تعطیلات نیم فصل که برخی تیم‌های باشگاهی آهنگ برپایی اردوهای خارجی سر می‌دهند، انتقادهای بسیاری مطرح می‌شود چه از سوی اصحاب رسانه و چه از سوی مسئولان بلندمرتبه ورزشی که چه دلیلی دارد اردوهای آماده‌سازی تیم‌ها در کشورهای دیگر برگزار شود. انتقادهایی که تا به امروز نه فقط نتوانسته مانع برگزاری حتی یک اردوی خارجی شود که هیچ مسئولی را هم به صرافت آن نینداخته است تا گامی برای ساخت کمپ‌های ورزشی بردارد. کمپ‌هایی که سال‌هاست یکی از مهم‌ترین راه‌های درآمدزایی بسیاری از کشورها از جمله ترکیه و امارات است. کمپ‌هایی که در بسیاری از موارد از امکانات خاصی هم برخوردار نیستند اما با اندکی رسیدگی به سر و ظاهر آن می‌توانند میزبان تیم‌های بسیاری به خصوص از ایران باشند و درآمدهای هنگفتی به جیب بزنند. کاری که ایران خیلی سال‌ها قبل می‌توانست انجام دهد اما همتی در هیچ یک از مسئولان آن در این زمینه دیده نشده است حتی آنهایی که خود را منتقد سرسخت اردوهای خارجی می‌خوانند!

■■■

اردوهای خارجی بدون تردید هزینه‌های هنگفتی در پی دارند اما واقعیت امر آن است که فساد مالی فوتبال بسیار فراتر از اردوهایی است که چند تیم قبل و در میان فصل برگزار می‌کنند، در حالی که بسیاری از آنها برخلاف اردوهای خارجی دیده نمی‌شوند. برای نمونه سفرهای پرتعداد مدیران ورزشی با هیئت‌های همراه (افرادی که جز برای تفریح نمی‌روند) با بهانه‌های غیرمنطقی است. سفرهای پرهزینه با دریافتی‌های بسیار به عنوان حق مأموریت به دلار یا حتی یورو! که می‌توان به سفرهای مسئولان پرسپولیس برای مذاکره با وکیل و نماینده برانکو در ترکیه اشاره کرد آن هم در حالی که وکیل برانکو دو روز بعد از برگزاری همان جلسات به ایران آمد و توجیهی برای آن سفرهای پرهزینه نبود. یا سفر دسته جمعی آقایان هیئت مدیره استقلال برای حل و فصل پرونده بازیکنی که طلبش به واسطه بی‌کفایتی‌های مدیریتی چندین برابر شده بود. یا سفرهای رؤسای فدراسیون‌ها با هیئت‌های همراه پرتعداد که هیچ توجیه منطقی در پی ندارند جز عدم نظارت بر حیف و میل بیت‌المال. حیف و میلی که البته مثل اردوهای خارجی تیم‌های باشگاهی در چشم هم نیست که دیده شود و انتقادی را در پی داشته باشد مگر آنکه دری به تخته بخورد و به شکلی اتفاقی لو برود تا مورد انتقاد قرار بگیرد بی‌آنکه تأثیری در پی داشته باشد.

برگزاری اردوهای خارجی در شرایط اقتصادی کنونی که مردم به نان شب محتاجند بدون شک توجیه قابل قبولی ندارد اما مسئول و مقصر اول و آخر برگزاری این اردوها مسئولانی هستند که در این سال‌ها گامی برای برپایی کمپ‌های ورزشی بر نداشتند تا امروز شاهد خروج بی‌حساب و کتاب ارز از کشور و حیف و میل آن در کمپ‌های بی‌کیفیت ترکیه یا حتی دوبی باشیم!

شأن فوتبال ایران را زیر سؤال نبرید!

نگاه
شیوا نوروزی

کیفیت و شرایط فوتبال ایران برای همه روشن است حتی برای آنها که از همین فوتبال مثلاً حرفه‌ای پول‌های نجومی به جیب زده و برای خود اسم و رسمی پیدا کرده‌اند. امسال که اوضاع هم از همیشه خراب‌تر است و حتی زمان دقیق شروع لیگ برترمان نیز معلوم نیست، باشگاه‌ها همچنان شاکی‌های زیاد داخلی و خارجی دارند، بدهی‌ها تسویه نشده، فدراسیون شرایط را برای شروع فصل جدید مهیا نمی‌داند و... به رغم همه این مشکلات باشگاه‌های دولتی و پرطرفدار سفر به کشور همسایه و برگزاری اردوی خارجی را بر خود واجب دانستند! اردویی که جز هزینه‌های هنگفت، خروج ارز و البته زیر سؤال رفتن شأن ایرانی ثمره‌ای ندارد.

برگزاری اردوی خارجی پیش فصل امری مرسوم در فوتبال جهان محسوب می‌شود و بسیاری از باشگاه‌های بزرگ برنامه‌های ویژه برای این مسئله دارند. درواقع آنها به اردوی خارجی پیش فصل به چشم آمادگی قبل از شروع رقابت‌ها توأم با درآمدزایی‌های هنگفت نگاه می‌کنند. اینکه این روزها خبرهای سفر یوونتوس و من‌سیتی به چین، بارسلونا به ژاپن، آث میلان، دورتموند، بایرن مونیخ، رئال مادرید و لیورپول به امریکا، منچستریونایتد و اینتر به سنگاپور را می‌شنوید به این معنا نیست که این تیم‌های سرشناس امکانات لازم را برای مهیا شدن برای فصل جدید ندارند بلکه حضور آنها در تورنمنت‌های تدارکاتی در کشورهای مختلف درآمدی چند میلیون دلاری را برایشان به همراه دارد و از آنجا که این باشگاه‌ها کاملاً و به شکل واقعی خصوصی هستند مدیرانشان نیز برای تأمین مخارج تیم قدر کوچک‌ترین فرصت‌ها را می‌دانند و گرنه همه ما می‌دانیم که امکانات هر یک از این باشگاه به اندازه امکانات کل فوتبال ایران است اما در عوض باشگاه‌های فوتبال کشورمان نه تنها به درآمدزایی و بعد تبلیغاتی فکر نمی‌کنند بلکه بزرگ‌ترین اهدافشان گذراندن یکی دو هفته از وقت خود در کشور همسایه و انجام یکی دو بازی دوستانه با تیم‌های محلی و ناشناخته آن هم فقط به جهت منحرف کردن افکار عمومی است! همین طرز تفکر است که باعث می‌شود پس از پایان اردوی یکی از تیم‌ها که به تازگی به تهران بازگشته است حتی بازیکنان نیز از پایین بودن سطح اردوی ترکیه به شدت انتقاد کنند.

فوتبال ما با توجه به شرایطی که دارد اصلاً قابل مقایسه با فوتبال حرفه‌ای نیست اما در همین فوتبال بی‌برنامه و بی‌در و پیکر نیز می‌توان با کمی درایت، مدیریت و البته دلسوزی برای پول مردم بهتر از اینها عمل کرد و لااقل اجازه حیف و میل شدن بودجه دولتی در خارج از مرزهای کشورمان را نداد. پایین بودن امکانات در داخل و گرم بودن هوا بهترین بهانه‌ای است که می‌تواند زمینه‌ساز یک اردوی خارجی شود آن هم در حالی که دو باشگاه پرسپولیس و استقلال با اجازه وزارت ورزش به ترکیه رفتند و خیلی زود هم معلوم شد در محل اردوی هر دو تیم خبری از امکانات رؤیایی نیست. اوضاع آنقدر خراب بود که بازیکن مصدوم قرمزها برای مداوا به ایران برگشت و در این بین خبری هم از بازی‌های تدارکاتی نشد. با اینکه امکانات فوتبالی ما در شهرهای مختلف محدود است و در فصل تابستان و زمستان تیم‌ها برای برگزاری اردوها گزینه‌های زیادی برای انتخاب ندارند ولی باز هم این مسئله را نمی‌توان چماقی کرد برای گرفتن اجازه برگزاری اردوی خارج از کشور. مگر این فوتبال پرحاشیه چه سودی برای مملکت دارد که حالا آقایان با افتخار مجوز اردوی خارجی را صادر و از برگزاری آن حمایت می‌کنند؟! سال‌هاست که همه از ریخت و پاش‌های نجومی فوتبالی‌ها می‌نالند و حتی قهرمانان و مدال‌آورانمان از خرج شدن همه بودجه ورزش به پای فوتبال انتقاد دارند ولی گویا گوش کسی به این حرف‌ها بدهکار نیست.

جدا از مسائل اقتصادی و دلارهای دولتی که برای هیچ و پوچ از کشور خارج می‌شود، انتظار داریم مدیران باشگاه‌ها حداقل شأن مردم ایران را زیر سؤال نبرند. چرا و به چه علت یک تیم وطنی باید در کمپ‌های ناشناخته با امکانات ناقص اردو بزند؟ اینکه صرفاً از مرزهای ایران دور باشیم و محدودیت‌ها کمتر شود قطعاً توجیه قانع کننده‌ای برای دور ریختن پول بیت‌المال نیست. در حالی که سفر تیم‌های ما به ترکیه نه تنها درآمدی برایمان ندارد بلکه هزینه هنگفتی نیز روی دوش باشگاه می‌گذارد. اگر هدف تمرین کردن در مناطق حاشیه‌ای و ناشناخته ترکیه است چرا این پول در تهران یا شهرهای خوش آب و هوا خرج نشود؟ اگر قرار است بودجه‌ای به اردوی پیش فصل تخصیص یابد چه بهتر که این پول در اقتصاد ایران به گردش درآید. ضمن اینکه فوتبال آماتوری ما که بزرگ‌ترین پروژه در حال اجرایش شماره‌دار کردن صندلی‌ها و فروش الکترونیکی بلیت‌هاست انصافاً نیازی به اردوی خارجی نداشته و ندارد.

شرکت توزیع نیروی برق تبریز

مناقصه عمومی دو مرحله ای (نوبت دوم)

موضوع: خرید ۱۵۵۰۰ دستگاه انواع کنتور تک فاز و سه فاز
مدت زمان تحویل کالا: سه ماه
دستگاه مناقصه گزار: شرکت توزیع نیروی برق تبریز
مهلت فروش اسناد: از تاریخ ۹۸/۰۵/۰۵ لغایت ۹۸/۰۵/۱۶
مبلغ کل تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ ۱۴۸۳۰۰۰۰۰ ریال و برای شرکت در گروه یک (کنتورهای تک فاز) مبلغ ۱۰۱۵۰۰۰۰۰ ریال و گروه دو (کنتورهای سه فاز) مبلغ ۴۸۰۰۰۰۰ ریال می باشد.
محل فروش اسناد:
تبریز: کوی ولیعصر، خیابان نظامی، اول قطران، ساختمان مرکزی شرکت توزیع نیروی برق تبریز، طبقه چهارم، اداره قراردادها ومناقصات
تهران: میدان ونک، خیابان برزیل، ساختمان شهید عباسپور، بلوک ۲ نیم طبقه دوم واحد ۲۰۷ آقای بهرامی
مبلغ فروش اسناد:
مبلغ فروش اسناد پانصد هزار ریال قابل واریز به شماره حساب ۱۳۰۳۸۱۰۲۰۲۱۱ بنام شرکت توزیع نیروی برق تبریز نزد بانک سرمایه شعبه تبریز واقع در کوی ولیعصر - فلکه بارنج
تحویل اسناد با ارائه مستندات واریز وجه و با ارائه معرفینامه کتبی خواهد بود.

مهلت و محل تحویل پیشنهادات:
آخرین مهلت تحویل پیشنهادات تا ساعت ۱۰ روز یکشنبه مورخ ۹۸/۰۶/۰۳ و محل تحویل پیشنهادات به دبیرخانه شرکت توزیع نیروی برق تبریز به آدرس تبریز، کوی ولیعصر، خیابان نظامی، اول خیابان قطران
تلفن: ۴۹ - ۳۳۲۲۸۹۴۶ دورنگار: ۳۳۲۲۸۹۵۰
ساعت، روز و محل قرائت پیشنهادات:
ساعت ۱۱ روز یکشنبه مورخه ۹۸/۰۶/۰۳ واقع در تبریز: کوی ولیعصر، خیابان نظامی اول قطران، ساختمان مرکزی شرکت توزیع نیروی برق تبریز، طبقه پنجم، دفتر معاونت مالی و پشتیبانی
آدرس های اینترنتی جهت دریافت اطلاعات بشرح زیر می باشد:
پایگاه اطلاع رسانی مناقصه http://iets.mporg.ir
و سایت توانیر http://www.tavanir.org.ir
شرکت توزیع نیروی برق تبریز: http://www.toztab.ir
درج آگهی در سایت فقط برای اطلاع رسانی بوده و مناقصه گران جهت دریافت اسناد می بایستی به آدرسهای ذکر شده در آگهی روزنامه مراجعه فرمایند و دریافت اسناد از طریق اینترنت یا هر طریق دیگر غیر از خرید اسناد قابل قبول نمی باشد.

شناسه آگهی: ۵۴۰۶۵۰

عادل کاظمی، رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل